

Uddrag af interview med BRIAN og ELIANE MIKKELSEN

Onsdag den 13. januar 2010

Det foregår på ministerens kontor i Slotsholmsgade. Brian Mikkelsens pres-serådgiver Sandy French overværer interviewet.

5

B: »Jeg skal fortælle, hvordan det er. *[Henvendt til Eliane Mikkelsen]* Du supplerer, du var øjnene, og derfor er jeg utrolig glad for, at du gider komme her, for du sidder ved siden af mig... Okay. Er det en fredag eller lørdag, det kan jeg ikke engang huske nu. Det er ligegyldigt. «

10

(...)

E: »Det er en lørdag.«

15

(...)

B: »Det er i starten af juli, jeg kan ikke huske datoen. Men det må være star-ten af juli...«

20

(...)

B: »Så kører vi op ad motorvejen, og så kører vi fra ved Rungsted Hørsholm kører vi af... jeg kan ikke huske, hvad den vej hedder? Det er en meget... Blovstrødvej eller sådan noget? Hvad hedder vejen..?«

25

E: »Isterødvejen.«

(...)

30

B: »Så sker der det, sådan som jeg ser situationen, så kører vi på den side, vi nu en gang skal køre (...) og så kan jeg skimte langt væk – nu bliver vi lidt snydt af mørket her, ikke, hvor langt er langt væk, ikke, fordi der er mørkt? – kan jeg se nogle forlygter, som kører på vores side af vejen, og jeg tænker, han er ved at overhale...«

35

(...)

40

B: »Årsagen til, at vi begge to vælger at gå frem nu, er, at jeg også efterføl-gende har mødtes med familier, som har mistet deres pårørende. Senest havde jeg et møde med to piger og deres bedsteforældre, hvor forældrene var mistet i en tilsvarende ulykke... Så da Ekstra Bladet ringede i oktober måned og havde fået et tip om denne her sag fra en eller anden, så vurderede vi meget nøje, om vi ville sige noget om sagen. Det ville vi, fordi det hand-lede om spritbilister, vi ville godt fortælle om det, så folk kunne blive adva-ret mod det. Vi valgte så bagefter ikke gå yderligere ud og fortælle noget som helst om det til Aftenshowet og alle de der andre ting....«

45

(...)

50 B: »Nu kommer vi ind til den meget traumatiske oplevelse, som det var for
min familie det her... Vi kører, og han kommer med lys imod os, og jeg tror,
at han simpelthen overhaler – og så lige pludselig, så er mørket altså sådan,
at han er så tæt på, at vi taler... Hvad vil du sige, Eliane? – *centimeter*... hvor
jeg bremses op, og så kører jeg... vi kører på højre side her, så bremses jeg op,
55 jeg kan ikke køre ud til højre, kan jeg sådan gennemskue, for der er autoværn
og træer, så jeg bremses op og kører til venstre, og øh... Eliane sidder jo i den
side og er nærmest blevet snittet her... Sådan som jeg bremses op, så ryger
madvarer og alt muligt andet selvfølgelig rundt i bilen, og flasker. Og alle
skriger. Eliane er selvfølgelig meget ked af det – og børnene er helt færdige
60 også, for hvad sker der her? Så sker der det, at jeg holder stille, at... Vi har en
håndfri i bilen, det er Elianes, for min passer ikke til, men den er røget væk,
og den er der ikke, så jeg må finde, så vi siger til hinanden, vi må ringe hur-
tigt, det er en spritbilist, siger vi med det samme til hinanden. Så kører vi
ind til siden, altså til højre side, med det samme, og så ringer jeg til politiet
65 på 112...«

E: »Jeg prøver at finde min telefon (...) for jeg synes, at det er mig, der skal
ringe op, for du har travlt med at få bilen væk. Jeg er så bange for, at vi vil
blive ramt af en anden bil også eller et eller andet (...) men jeg kan simpelt-
70 hen ikke finde min telefon...«

(...)

B: »Jeg får min fisket op fra lommen og ringer. Med det samme siger jeg, at
75 jeg er justitsminister, fordi jeg vil have, at de tager det alvorligt, og de skal
fange den her spritbilist – for det er jo reaktionen. Der er sikkert mange, der
ringer ude fra landevejene og siger, der kører en eller anden forunderlig
mand – jeg må indrømme at jeg siger, jeg er justitsminister, fordi jeg vil ha-
ve, at de skal tage det alvorligt... og forklarer så, at vi er lige... har lige mødt
80 den her spritbilist, som er på vej til at køre ind i os, og idet jeg sidder og
snakker med ham – [*Henvendt til Eliane Mikkelsen*] og det hører du så, ikke –
hører jeg et brag, og så siger jeg, at han er kørt ind i et træ. Han er kørt ind i
et træ, for jeg kan se i bakspejlet, at han er kørt ind til siden, til venstre side –
og vi taler... det er langt væk, det her, men igen det er mørkt og det kan sny-
85 de, hvor langt det er – og vi har kørt forbi mange gange siden, og vi vurderer
det mellem en halv km og en km, der er mellem derfra, ikke – og vi kan se, at
han er kørt ind til siden – eller jeg kan se – så siger jeg til vagthavende (...)
han er kørt ind i et træ, siger jeg så. Så spørger han mig, hvor jeg er henne, og
jeg siger, at han er på denne her vej, og så er der de her pæle ved siden af...«

90 E: »Isterødvej... det siger vi så.«

B: »Ja, der er de pæle ved siden af, så siger han: Læs lige cifrene og numrene
på pælen, og det gør jeg, men han siger, at jeg skal lige også læse de nederste
(...) og så kan han simpelthen på et kort sige inden for 10 meter, hvor man er
... Så er de jo trænet til det der, samtidig med at alle omkring mig selvfølge-
95 lig er fuldstændig chokerede, han er helt rolig, ham der vagthavende, og
spørger, hvad der er sket, og hvad det var for en bil. Det kunne jeg ikke se.
Jeg kunne se, at det var én mand, der kørte bilen, og at han ikke kørte vildt
hurtigt. Det var sådan set det, jeg også sagde, det var ikke sådan en, der kørte

150 km i timen... Jeg gættede sådan set på, at det var vores fart, han kørte...
100 Men jeg sagde med det samme, at jeg troede, det var en spritbilist. Så spurgte
han mig, om jeg kunne se noget dernede, og jeg sagde nej, det var langt væk,
men jeg kunne se, at der var kommet nogle biler, for jeg kunne se, der var
nogle lys dernede, og der holdt nogle biler dernede, og sådan som jeg husker
det, sagde han, at han sendte både ambulance og politi, men han sagde i
105 hvert fald, at han sendte en ambulance. Og mens alt det foregår, sidder bør-
nene og græder, og du er meget ked af det også...«

(...)

110 E: »Jeg ser det på samme måde som dig (...) Den næste følelse, jeg får, det er
bare: Det er slut. Det er simpelthen slut. Jeg tror simpelthen, at jeg skal dø
der (...) og så holder vi stille ovre i den modsatte vejbane. Jeg går fuldstæn-
dig i panik, jeg bliver så bange, jeg er hunderød simpelthen, og jeg kan hu-
ske, at jeg råber af dig, vi skal væk fra det spor (...) og så kan jeg bare huske,
115 vi kører tværs over og holder derovre ved det der indhak, og så, at du ringer
op til politiet, og så mens du sidder og snakker med ham, så siger du: Han er
kørt ind i et træ, jeg har lige hørt et brag.«

(...)

120 B: »Jeg siger så, at bilerne er der bagved, og vi kører så... Jeg vurderer, om
jeg skal gå ud og gå tilbage, men der er én km, og du advarer mig også mod,
at der er for mørkt...«

125 E: »Jeg er simpelthen enormt bange for, at du skal begynde at vende bilen...
Jeg er simpelthen så bange for at blive påkørt igen, for jeg har registreret, at
der kommer biler på den anden side. Og vejen er så smal, og så er jeg altså
helt fra den...«

130 B: »Så gør vi det, at vi er på vej i sommerhuset, så vi kører op i sommerhu-
set...«

(...)

135 B: »Så ringer jeg op til 112, lige så snart vi er kommet derop, fordi Eliane jo
også nævner det. Jeg har ikke nogen numre til lokalt politi, og de stiller mig
videre til, så vidt jeg husker, til vagthavende politi i Helsingør, så vidt jeg
husker... Det er først der i forvirringen, at det gik op for mig, at når man
snakker med en 112-mand, så sidder han ikke lige ved siden af – ham her sad i
140 Jylland et eller andet sted, og jeg siger, at jeg skal tale med en eller anden an-
svarlig. Jamen, hvor er du henne, siger han så, så bliver jeg stillet om til, så-
dan som jeg husker det, Helsingørs Politis vagthavende, som fortæller mig –
og det er så den tragiske besked, som vi så får – jeg siger så, hvad med ham
spritbilisten der, hvordan står det til? Og der får jeg så et chok, han siger, han
145 er kørt ind i en anden bil bagved, og de er stadig i gang med at skære den
fri... Så på det tidspunkt der var de ikke fri af bilen endnu, sådan som han
sagde, han var jo ikke derude, selvfølgelig, han sagde, at der havde ambulans-

cer og politi derude, og det var en større ulykke. Og da jeg siger det til Eliane og børnene det, så går de fuldstændig i koma...«

150

(...)

B: »Derfor er det vigtigt, at du også er her, jeg var mere rolig, for jeg var i chok på den måde, men I andre, for at sige det rent ud, var selvfølgelig i chok og begyndte at græde og var helt færdige, da I får det at vide. Og det er børnene også.«

155

(...)

B: »Det er selvfølgelig en urolig nat for alle parter. Så næste dag bliver jeg ringet herinde fra kontoret, så har de fået besked oppe fra politiet, om hvad der er sket...«

160

(...)

E: »Da jeg får at vide, at han er kørt ind i en anden bil, der får jeg det virkelig, virkelig dårligt over det, for jeg havde hele tiden troet, at han kørte ind i et træ, fordi du havde hørt det der, ikke... (...) Det går mig frygteligt meget på, at han er kørt ind i en anden bil, virkelig meget.«

165

170

(...)

- Det er rigtigt forstået, at det er først, da du er stoppet og taler, at du hører braget?

175

B: »Jeg er stoppet, og så hører jeg braget, hvor han... jeg er helt sikker på, at han er kørt ind i et træ. *Et hundrede procent* sikker, fordi det er så langt væk og det er til venstre, at han har kørt ind... så må man også selvfølgelig tage med her, at det er meget mørkt, for der er ikke lys, så vidt jeg husker, på den del (...) så derfor, afstandsbedømmelse her, det er svært at se – og derfor kan jeg ikke se, hvad der er dernede, jeg kan bare se, at han er kørt ind til siden, og jeg kan høre braget, BANG, og jeg kan se, at han er kørt til venstre, så derfor siger min intuition, at han er kørt ind i et træ. Enten fordi han er fuld, eller som du siger, han er faldet i søvn eller er en spøgelsesbilist. Så det er bare min første reaktion, og det er sådan set også det, jeg siger til ham der alarmmanden: Han er kørt ind i et træ... «

180

185

- Har I en ide om, hvor langt fra der, hvor I undviger, der går til, du stopper. Du siger mellem en halv eller en hel km – det må være sekunder efter?

190

B: »Ja, det er sekunder, altså hvor lang tid det er (...) I meter kan vi ikke sige det, vi har kørt forbi efterfølgende og kan se, det er langt, men det er svært at vurdere hvor langt...«

195

E: »Mellem en halv og en hel km...«

B: »Men igen, det er ret uvidenskabeligt, useriøst, der er ikke nogen, der har siddet og målt, vi har ikke målt det, det er, når vi kører, ikke...«

200 – *Kan du huske hvor længe, du taler med 112? Var det svært at komme igennem?*

B: »Nej, jeg kom igennem med det samme, gjorde vi ikke? Nu skal vi lige være helt sikre, det er jo et forvirrende tidspunkt det her (...) fem minutter måske (...) Jeg ved det ikke, jeg kan ikke huske det. Jeg kan ikke sige det.«

(...)

210 – *Overvejer du at stige ud og løbe tilbage?*

B: »Ja, det er, som jeg siger, men som jeg snakker med Eliane om, men hun siger, det er for mørkt, det er for farligt. Det er fuldstændigt bælgmørkt, der er slet ikke noget lys eller noget som helst. Og så er det for langt, ikke, hvis det var 100 meter eller 50 meter, så kunne jeg selvfølgelig se, hvad for træ han var kørt ind i, ikke – men her da jeg opdager det, så er der allerede biler, der er allerede meget trafik på den vej, Isterødvej, så der holdt, da jeg ser... da jeg først konstaterer, hvad der er sket i forhold til, at jeg tror, at han er kørt ind i træet, så langt væk, at jeg ikke kan se det præcist, så kan jeg se, at der er andre biler dernede, så øh... så presset fra min side over for Eliane til

220 at gå derned, for ikke at stå... og jeg kunne se, der var andre biler dernede...«

E: »Også i den anden vejbane...«

B: »Ja ja, de holdt... man kunne se, de holdt begge biler i begge vejbaner, nogen, der kørte den anden vej, og nogen, der kørte den ene vej. Hvor mange der var det ved jeg ikke, det var i flertal, det er svært, fordi det er så mørkt, ikke - der holdt flere biler dernede.«

(...)

230

– *Nu er det sådan, at i den anmeldelsesrapport, politiet laver, der er du refereret for at sige til vagtcentralen, at du har lige undveget en bilist, og »han havde fra sit bakspejl set, at personbilen efterfølgende var kørt frontalt ind i den bil, der på uheldstidspunktet havde kørt bag anmelderen.«*

235

B: »Nej, det har jeg aldrig sagt til politiet. Aldrig nogen sinde. Det kan jeg garantere for. Aldrig.«

– *Nej, det stemmer jo heller ikke med, hvad du siger til Ekstra Bladet?*

240

B: »Aldrig nogen sinde. Du sad ved siden af mig, da jeg snakkede med 112...«

E: »Ja ja ja...«

245 – *Allerede på det pressemøde, der er næste dag kl. 10 i Helsingør, siger en vagtchef, at i bakspejlet kunne anmelderen se, at bilen kørte galt, og anmelderen troede, den havde ramt et træ... så det understøtter Jeres forklaring. Har du nogen ide om, hvorfor de kan have den...? Hvad kan du have sagt til ham, så de kan tage så meget fejl?*

250

E: »Nej, umuligt, for det sker jo ... du hører det jo, mens du snakker med ham, og så siger du helt klart, at han er kørt ind i et træ.«

255 B: »Ja, det er den eneste samtale, vi har. Og så får jeg jo chokket, da jeg ringer oppe fra sommerhuset og får at vide, at han er kørt ind i en bil. Så der er på intet tidspunkt, hvor jeg... det ville jo også være forkert i forhold til det, vi har oplevet. Det er første gang, jeg hører det, at der er nogen, der skulle ha sagt det.«

260 E: »Bliver det ikke båndet sådanne nogle opkald.... Er det opkaldet fra bilen?«

(...)

265 B: »Det er klart, det kan slet ikke misforstås, du sidder totalt ved siden af mig...«

E: »Nej, det kan slet ikke misforstås...«

270 B: »Jeg kan ikke sige andet, for det er det, jeg tror.«

(...)

– *Det er underligt, at det andet opstår?*

275

B: »Det må være en misforståelse.«

(...)

280 – *Hvad er Jeres fart, da du undviger? Har du en ide om, hvor langt ned du kommer i fart?*

B: »Jeg stopper helt jo (...) Jeg bremses og stopper. Vi holder på den anden vejbane.«

285

– *Du stopper fuldstændigt?*

290 B: »Jeg stopper jo. Jeg stopper. Det er derfor, at jeg er så sikker på, hvad vi har set, og derfor, at det er et hundrede procent sikkert, at der ikke sker noget bag ved os, for jeg stopper jo bilen.«

E: »Bilen er helt... og det er jo derfor, at jeg siger til dig, kan du så komme over i den anden side, så vi ikke bliver ramt af en der...«

295 (...)

Eliane tegner en skitse: »Vi kommer kørende her... den vej, ja... og så kommer han så her fuldstændigt frontalt imod her ... det er fortegnet her... ...og så når du så at undvige, så vi kommer herover og holder sådan, og der holder vi så helt stille – og han kører videre, så... jeg oplever det som om, at han nærmest kører på skrå ind i det her, men ja, det ved jeg så ikke noget om – og der er jeg, at jeg siger: Brian for satan vi vi... du skal få os væk herfra, for jeg er enormt bange for, at der nu kommer en bil på den anden led, altså jeg går bare fuldstændig i panik – og så er det, at vi kører lige så stille herover, og holder lige ovre på den anden side af vejen, hvor der så er en indkørsel her, eller hvad hedder det... helle, p... et lille indhak, hvor der er den pæl, hvor vi opgiver nummeret på, så de kan placere fuldstændigt, hvor det er... Sådan er det.«

310 B: »Ja, det er sådan, det sker.«

(...)

315 – *I holder stille i venstresiden i den forkerte side i et ganske kortkort øjeblik? Det er et utrygt sted at være?*

E: »Meget utrygt sted at være. Der går nogle sekunder, inden vi lige har taget os sammen.«

320 – *Og så ser I den vanvidsbilist forsvinde..?*

B: »Vi kan se, at han kører videre, og det er derfor....«

E: »Han forsvinder derud af.«

325

B: »... Og det er derfor, at med det samme vil jeg have, at politiet skal stoppe ham. Det er sådan set årsagen til, at jeg ringer. Ikke at han har kørt galt, men at han skal stoppes. Og så er det, det sker jo.«

330